

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΔΙΚΤΥΟΥ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΕΡΙΕΚΤΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

28 ΟΚΤΩΒΡΗ 2011

ΤΟ ΛΑΪΚΟ «ΟΧΙ» ΚΑΙ Η ΦΑΣΙΖΟΥΣΑ ΧΟΥΝΤΑ

Το θρασύτατο πανηγύρι που είχαν στήσει χθες οι πολιτικοί απατεώνες της Κοινοβουλευτικής Χούντας (με την απαραίτητη βοήθεια των αντίστοιχων απατεώνων και ακαδημαϊκών «ΕΕ-δίαιτων αναλυτών» στα ΜΜΕ) για τη «σωτηρία της Πατρίδας», που προφανώς περνά μέσα από τη μεταμόρφωση της χώρας και σε τυπικό προτεκτοράτο, είχε, σήμερα, άδοξο τέλος, με τα λαϊκά στρώματα να βροντοφωνάζουν ένα μυριόστομο «ΟΧΙ» σχεδόν σε κάθε πόλη της χώρας όπου είχαν μαζευτεί οι «επίσημοι». Και όχι μόνο αυτό, αλλά και να μετατρέπουν σε λαϊκή γιορτή το ΟΧΙ, καταλαμβάνοντας τις θέσεις των «επισήμων», όπως άλλωστε λαϊκή γιορτή ήταν και το ΟΧΙ κατά του φασισμού το 1940, που ξεστόμισε μυριόστομα πάλι ο λαός και όχι μια άλλη Χούντα που κυβερνούσε τότε. Το σημερινό μάλιστα ΟΧΙ είναι πολύ πιο βαθιά κοινωνικό γιατί δεν έχει μόνο στόχο την εθνική απελευθέρωση, αλλά –και προπαντός– την κοινωνική απελευθέρωση των λαϊκών στρωμάτων από τις ντόπιες και ξένες ελίτ και τα προνομιούχα στρώματα, όπως εκφράζονται από την ντόπια Χούντα που παριστάνει την κυβέρνηση, και από την υπερεθνική ελίτ/Χούντα, με τη μορφή της Τρόικας, η οποία τώρα θα παίρνει κάθε σημαντική οικονομική (και εξαρτώμενα πολιτική) απόφαση για τις ζωές μας. Γι' αυτό και τα καθεστωτικά ΜΜΕ ήδη καταδίκασαν τις λαϊκές εκδηλώσεις και μιλούν για προσβολή του συμβόλου της «εθνικής ενότητας» (αλήθεια ποια είναι αυτή;).

Αποτελεί όμως άκρο άωτο του θράσους, η χούντα που υφάρπαξε με καθαρή απάτη τη λαϊκή εξουσία, με τον Ηγετίσκο της να υπόσχεται τότε λαγούς με πετραχήλια, και τώρα να μην τολμά να ζητήσει λαϊκή έγκριση για το έγκλημα της καταρράκωσης κάθε κοινωνικής κατάκτησης της τελευταίας εκατονταετίας, αλλά και για το ακόμη μεγαλύτερο έγκλημα του ξεπουλήματος του κοινωνικού μας πλούτου και της επιτροπείας της χώρας, να αποφαίνεται, σαν νέος υπό-Φύρερ πως «ο Λαός δεν θέλει εκλογές, αλλά αλλαγές»! Παράλληλα, ο Πρόεδρος της «Δημοκρατίας» και σύμβολο της «εθνικής ενότητας» αναρωτιέται: «Και πώς μετριέται η πλειοψηφία; Με τη συμμετοχή σε εκδηλώσεις διαμαρτυρίας ή με τις εκλογές που, με βάση το Σύνταγμα, γίνονται κάθε τέσσερα χρόνια», «ξεχνώντας» ότι ακόμη και στην κοινοβουλευτική «δημοκρατία», η κυβέρνηση, σε εξαιρετικές συνθήκες όπως σήμερα, έχει ηθική υποχρέωση να ζητήσει τη λαϊκή εντολή για να εισάγει παρόμοια καταστροφικά μέτρα, όπως άλλωστε έκαναν για την επιβολή πολύ ηπιότερων μέτρων από τα ελληνικά, οι κυβερνήσεις της Ιρλανδίας, Ουγγαρίας, Πορτογαλίας κ.ά. Και βέβαια ο Πρόεδρος της Ελληνικής Δημοκρατίας θα μπορούσε να μιμηθεί το παράδειγμα του Προέδρου της Ισλανδίας που αρνήθηκε να υπογράψει το σχετικό Νομοσχέδιο που υπέβαλε η εκεί ελίτ και δέχτηκε την λαϊκή έκκληση για δημοψήφισμα, πράγμα που κατέληξε σε λαϊκή απόρριψη των μέτρων με πλειοψηφία 93%,

επιβεβαιώνοντας έτσι το γεγονός ότι πράγματι εξέφραζε την εθνική ενότητα και όχι τις ελίτ και τους τραπεζίτες!

Η ομόθυμη υπεράσπιση της εκδήλωσης της λαϊκής οργής σήμερα ήταν απαραίτητη, έστω και αν σε αυτή μετείχαν και εθνικιστικά στοιχεία κ.λπ. που όμως δεν τα είδαμε ούτε να επιτίθενται κατά συνδιαδηλωτών, όπως στο Σύνταγμα (βλ. [σχετική ανακοίνωση μας](#)), ούτε να προβαίνουν σε εθνικιστικές εκδηλώσεις, αλλά αντίθετα να προσπαθούν και αυτοί να ματαιώσουν την παρέλαση. Το «επιχείρημα» άλλωστε του «εθνικιστικού κινδύνου» έχει χρησιμοποιηθεί και χρησιμοποιείται έντεχνα από την κοινοβουλευτική Χούντα του ΠΑΣΟΚ και τους υποστηρικτές της στη ρεφορμιστική «αριστερά» για να στιγματίσει τις αυθόρμητες λαϊκές αντιδράσεις. Από αυτή τη σκοπιά, ήταν ακατανόητη η σχετική στάση του ΚΚΕ ότι «αυτή η μαζική λαϊκή αντίδραση δεν μπορεί ούτε να συκοφαντηθεί, ούτε να στιγματιστεί από τη δράση ορισμένων θυλάκων που δεν εκφράζουν τα λαϊκά συμφέροντα και δρουν ενάντια σε αυτά, για δικούς τους σκοπούς». Είναι εντελώς απογοητευτικό, αν όχι καταστροφικό για το αναπτυσσόμενο λαϊκό κίνημα, το μοναδικό κοινοβουλευτικό κόμμα με ισχυρό εργατικό κίνημα από πίσω του, που υιοθετεί σωστές θέσεις για την έξοδο από την κρίση μέσω της εξόδου από την ΕΕ και τη διαγραφή όλου του χρέους -αντί για τις αποπροσανατολιστικές θέσεις για διέξοδο από την κρίση μέσα στην ΕΕ και την καταστροφολογία που καλλιεργεί ο ΣΥΡΙΖΑ και οι ακαδημαϊκοί «αναλυτές» του για τις συνέπειες τυχόν εξόδου από το Ευρώ-, να αφήνει να υπερφαλαγγίζεται από τη ρητορική της ρεφορμιστικής «Αριστεράς». Αντίστοιχα, με τον έμμεσο στιγματισμό των αυθόρμητων λαϊκών αντιδράσεων ως χειραγωγούμενων από «θύλακες που δεν εκφράζουν τα λαϊκά συμφέροντα», τροφοδοτείται το κλίμα εμφυλίου που καλλιεργήθηκε κατά τα γεγονότα της 48ωρης απεργίας μεταξύ διαδηλωτών, ακυρώνοντας σε μεγάλο βαθμό μια εν δυνάμει διαδικασία συνειδητοποίησης για κοινό μέτωπο κατά του νο 1 εχθρού αυτή τη στιγμή, δηλαδή της ΕΕ/ΟΝΕ και του ξεπουλήματος του κοινωνικού πλούτου.

Η λαϊκή οργή σήμερα κάνει πεντακάθαρο ότι η μόνη διέξοδος από την καταστροφική κρίση και την αποτροπή της εσωτερικής Κατοχής από την ντόπια και την υπερεθνική Χούντα και τους πραιτοριανούς τους (ΜΑΤ, Ευρωστρατοχωροφυλακή-EUROGENDFOR) είναι η σύμπληξη ενός νέου ΕΑΜ, με στόχο την κοινωνική απελευθέρωση, που θα απαρτίζεται από όλες εκείνες τις δυνάμεις που θα αγωνίζονταν για την ανατροπή της Χούντας, την έξωση της Τρόικας και την έξοδο μας από την ΕΕ, παράλληλα με τη διαγραφή ολόκληρου του χρέους, καθώς και εκλογές για Συντακτική Συνέλευση που θα έβαζε τις βάσεις μιας αυτοδύναμης οικονομίας, χωρίς εξαρτήσεις από την ΕΕ του κεφαλαίου και από τη διεθνοποιημένη καπιταλιστική οικονομία της αγοράς (βλ. [σχετική μας ανακοίνωση](#)).

28 ΟΚΤΩΒΡΗ 2011

[ΔΙΚΤΥΟ ΠΕΡΙΕΚΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ]

Δίκτυο για την Περιεκτική Δημοκρατία: www.inclusivedemocracy.org/pd

επικοινωνία: peridimok@gmail.com